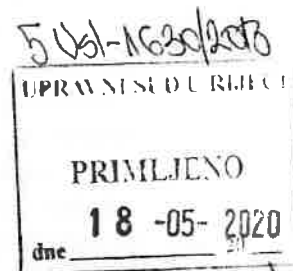

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-4674/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda, Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja

[redacted]

[redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupanog po službenoj osobi Jagodi Peleponjko, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1630/18-20 od 20. rujna 2019., na sjednici vijeća održanoj 13. veljače 2020.

presudio je

Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1630/18-20 od 20. rujna 2019.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja tuženika klasa: UP/I-344-08/17-01/927, urbroj: 376-05-18-5 od 16. studenoga 2018. godine kao i zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Protiv označene presude tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava (članak 66. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u žalbi ističe da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu pravila sudskog postupka jer su navodi suda u obrazloženju rješenja kontradiktorni dokazima provedenim u postupku. Tužitelju nije dana mogućnost da se izjasni o svim činjenicama koje su predmet postupka pa je tako sud počinio grešku jer je tužitelju uskratio mogućnost da se očituje na dokaze dostavljene u spis po tuženiku na ročištu od 12. rujna 2019. godine, a na kojoj je dokumentaciji sud utemeljio odluku. Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje vidi u činjenici da tuženik u konkretnom slučaju nije utvrdio niti je uopće mogao utvrditi da li je bilo nepravilnosti u vezi s pružanjem usluga vezanih za e-mail adresu tužitelja jer se sva očitovanja tuženika odnose na adresu koja nije predmet ovog postupka. Sud je također i pogrešno primijenio materijalno pravo jer je našao osnovanim odbacivanje zahtjeva od strane javnopravnog tijela iz razloga što nisu postojale zakonske pretpostavke za pokretanje postupka. Ovakav zaključak suda je pogrešan jer je tužitelj prigovor na kakvoću pružanja usluge podnio u roku od 30 dana od dana pružanja usluge radi čega konačno predlaže da

drugostupanjski sud poništi pobijanu presudu te sam riješi upravnu stvar na način da usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti.

U odgovoru na žalbu tuženik ističe da prigovara svim navodima žalbe te što se tiče promjene e-mail adresa pojašnjava kako je zaista došlo do promjene domene Hrvatskog Telekomu te bez obzira da li je u nazivu adrese došlo do promjena u konačnici se radi o istom sandučiću, odnosno o sandučiću na ime tužitelja. Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje osporava kao navod žalbe jer je prvostupanjski sud isto pravilno i potpuno utvrdio, a također ne postoji niti navodna pogrešan primjena materijalnog prava o čemu je prvostupanjski sud dao valjanje razloge. Tuženik predlaže odbiti žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Zainteresirana osoba, iako uredno pozvana, nije podnijela odgovor na žalbu (članak 71. stavak 3. ZUS-a).

Žalba nije osnovana.

Suprotno tvrdnji tužitelja, upravni sud je u tijeku spora pravilno primijenio odredbe ZUS-a, stoga nije osnovan žalbeni razlog bitne povrede pravila sudskog postupka.

Naime, prvostupanjski sud je valjano obrazložio o promjenama e-mail adrese tužitelja pa takvo obrazloženje prihvaća i ovaj Sud. Prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu pravila sudskog postupka jer je na ročištu koje je održano 12. rujna 2019. godine omogućio tužitelju da se upozna sa fiksnim uslugama T-coma od 21. veljače 2018. godine, a zamjenica punomoćnika tužitelja se na toj istoj raspravi i valjano očitovala na navedeni dokument, radi čega je ovaj prigovor kao neosnovan valjalo odbiti.

Prvostupanjski sud je nadalje utvrdio da je tužitelj u zahtjevu podnesenom tuženiku prigovorio kvaliteti usluge od siječnja 2017. godine, a s obzirom da je prigovor HT-u podnio 18. travnja 2018. godine, dakle, nakon proteka roka od 30 dana propisanog člankom 50. stavak 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj: 73/08.), isti je odbačen radi nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka. Stoga je ovaj prigovor da je prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te na isto pogrešno primijenio materijalno pravo, kao neosnovan valjalo odbiti.

Prvostupanjski sud je dao valjane razloge temeljem kojih je odbio tužbeni zahtjev tužitelja uz obrazloženje s kojim je i ovaj Sud suglasan.

Kako je utvrđeno da ne postoje razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupanjsku presudu, kao niti razlozi na koje Visoki upravni sud pazi po službenoj dužnosti (članak 73. stavak 1. ZUS-a), na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a, žalba je odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda.

U Zagrebu 13. veljače 2020.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpavka - ovlašten službenik

